

SEX=БАЛАСЫ

Каханне ўсім у пасаг!

Ці ёсць сувязь паміж каханнем і грашыма? Не спяшайцеся з адказам. Я не пра тое «пачуццё», якое ў прамым сэнсе некаторыя прадаюць і купляюць за купюры рознага наміналу або што іншае. («А як жа каханне з першага позірку? — Я дрэнна бачу, мне трэба памацаць...») Не падумайце нічога такога, я выключна пра светлыя пачуцці і... тым не менш усё роўна пра грошы. («Спачатку дзяўчынкі любяць лялек, а хлопчыкі — прыгожыя машыны. А потым усё становіцца наадварот».) Так, пра гэта не вельмі заведзена гаварыць услых на ўвесь свет, прынамсі, у выхаваных людзей, але трэба прызнаць, што такое пытанне ніколі не скідвалася з рахункаў ні маладой парай, ні іх сем'ямі. А ўжо калі сітуацыя выходзіць з-пад кантролю, такія жарсці, бывае, кіпяць... «Аказваецца, калі пасля спарвання самка багамола не забівае свайго самца, гэта робіць яе маці». Часта гэта ў людзей здараецца якраз з прычыны матэрыяльных выгодаў, дакладней, іх адсутнасці. Ды што там казаць, у нас такія матыў падспудна закладзены нават у народнай забаўцы — варажбе. «Перад Калядамі амаль усе 18-гадовыя дзяўчаты варажаць, спрабуюць угадаць пра нарачонага. А многія 40-45-гадовыя разумеюць, што не ўгадалі...»

Фота Сяргея НіКАНОВІЧА.

Штуршком для гэтых нататкаў стала навіна пра тое, што хутка стартаў амерыканскі стартап — праект, які фінансуе вяселлі кліентаў, упэўненых у сваім шлюбе. (Сёння знаёмствы ўсё часцей адбываюцца па прынцыпе «Мы паказалі адзін аднаму фатаграфіі сваіх катой. Гэта ўжо сур'ёзныя адносіны!», таму так і хочацца сказаць наўздагон: «У выпадку недахопу грошай — пазычайце ў свайго багатага ўнучатрага свету».) Узамен нічога не падабуюць, пакуль пара не распадзецца. А вось пасля скасавання шлюбу маладым давядзецца выплаціць кампаніі належную суму з працэнтамі. У той жа час тым парам, якія будуць разам усё жыццё, не давядзецца аддаваць стартапу ні цэнта. Максімальная сума, якую змогуць прадаставіць маладым, складзе 10 тысяч долараў. Сродкі будуць паступаць ад кліентаў, якія скасавалі свой шлюб. («Я адразу зразумела, што ў нас з ім нічога не атрымаецца, калі ў кавярні замовіла сабе кан'як, а ён — марожанае...») Кампанія плануе выкарыстаць уласныя аналітычныя алгарытмы, каб вызначыць, якія пары могуць атрымаць сродкі ад праекту. Калі ў сужэнцаў узнікнуць нейкія праблемы падчас сумеснага жыцця, яны бясплатна змогуць скарыстацца паслугамі кансультанта. («За час сямейнага жыцця слоўнікавы запас Софы скараціўся да зачэчвання вачэй».)

...Дачытаўшы навіну да канца, пасмяяўся ад душы. Не, задума, можа, і неблагая... Толькі, падаецца, не на нашага чалавека разлічаная. У сэнсе, не для індывіда з савецкай загартуючай. Чамусьці адразу прыгадаў анекдот. «Ішоў Рабіновіч па вуліцы. Знайшоў грошы. Пералічыў. НЕ ХАПАЕ!» У тым сэнсе, што не трэба правакаваць! («Віні-Пух не хацеў жаніцца, але думка пра мядовы месяц зводзіла яго з розуму».) Прыгадаўшы далёкія часы, магу расказаць байку пра тое, як з адной бляшанкі чырвонай ікры рабілася сорок бутэрбродаў для вясельнага стала. Ці як аднойчы сквапны чалавек (а, можа, зусім бедны?) мусіў ладзіць вяселле некаму са сваіх дзяцей. Справа была ўлетку. Ён паставіў падвойныя вокны і крыху праталіў печ... Не цяжка здагадацца, што госці доўга за сталом не затрымліваліся — імкнуліся хутчэй выскачыць на свежае паветра... Карацей, наш чалавек заўсёды мусіў «круціцца» (няхай часам і не ад добрага жыцця) і дасягнуў у гэтай справе вялікіх поспехаў. Мабыць, кожны прыгадае не адну гісторыю пра тое, як, напрыклад, дзеля жылплошчы сужэнцы фіктыўна разводзіліся. А вы кажаце — грошы на вяселле... Ды наш чалавек знойдзе тысячу спосабаў, каб і грошы атрымаць, і жыццё пражыць так, каб было што ўспомніць, і шлюб пры гэтым захаваць... («А тваё сумленне ў курсе, чым ты тут займаешся? — Сумленне ў долі».)

Прыгадаў анекдот.

«Ішоў Рабіновіч па вуліцы. Знайшоў грошы. Пералічыў. НЕ ХАПАЕ!» У тым сэнсе, што не трэба правакаваць!

сын просіць дазволу ў бацькі запрасіць на вяселле сваёй сястры сябра, а галава сям'і ўсімі сіламі імкнецца ўціснуцца ў бюджэт. Напрыканцы ўрачыстасці яны — малы і дарослы — сустракаюцца. І хлопчык супакойвае бацьку нявесты: «Не хвалойцеся, містэр, я нічога не еў!» На што той адказвае: «Я таксама...» Канешне, перабольшванне. Але тое, што дзеля некалькіх дзён вяселля — накрыць сталы, замовіць лімузін, упрыгожыць залу рэстарана — людзі бяруць крэдыты, таксама факт. («На вяселлі жаніх вырашыў, што за такіх грошай лепш выкупіць брата з турмы, чым нявесту».) Гэта ўжо ў нечым трагіфарс. А байка, якая ўжо стала анекдотам, пра тое, што ў першую шлюбную ноч маладажоны займаюцца самай эратычнай справай — адкрываюць канверты і пералічваюць падарункі купюры?

Ніхто не гаворыць, што без іх можна пражыць. («Шчасце за грошы не купіш. — Дай мне іх сюды. Я пакажу табе, як гэта робіцца».) Можна набыць нейкія выгоды, дабрабыт. Сапраўдныя пачуцці — наўрад ці. «Спачатку ты рагочаш з саплівых парачак, тыкаеш у іх пальцам, клянешся, што з табой такога не адбудзецца, а потым: «Сонейка, зая, мур-мяў». Таму ўсім у новым годзе хочацца пажадаць у пасаг не толькі грошай, але і кахання найперш!

Кастусь ХАЦЕЛАЎ-ЗМАГЕЛАЎ.

«НАДЗВЫЧАЙ ШЧАСЛІВАЯ, ШТО СТАЛА МАМАЙ»

(Заканчэнне.

Пачатак на 1-й стар. «43».)

У нас уся сям'я творчая. Мама некалі танцавала ў вядомым калектыве Літвы, а бацька добра іграў на розных інструментах. Таму да кожнага я магу пры неабходнасці звярнуцца па дапамогу і мы адшукаем патрэбную ідэю.

— **Якія асацыяцыі ў вас выклікае слова «ўтульнасць»?**

— Перш за ўсё яно звязана для мяне з камфортнай энергетыкай. Нават, калі ў доме творчы беспарадак, то важна, які настрой у кожнага з прысутных. Для мяне мае вялікае значэнне і цёплыня ў стасунках з іншымі людзьмі. Што тычыцца побыту, то нават да прыгатавання ежы мы ставімся творча, нам важна, напрыклад, ці ўпрыгожана страва. І ў інтэр'еры для мяне маюць значэнне любыя дробязі, бо з іх складаецца ўтульнасць месца, дзе я перажываю важныя моманты жыцця, станаўлюся на ногі, набіраюся сіл.

— **Пасля нараджэння дачкі вы спынілі супрацоўніцтва са сваёй камандай. Не ўсе прынялі змену прырытэтаў у вашым жыцці?**

— Гэты перыяд стаў для мяне новым этапам. За чатыры гады я зрабіла больш, чым да з'яўлення Лауры за 16 гадоў. Многія думкі ўпарадкаваліся. Безумоўна, музыкі застаецца любімай справай, але на першым месцы цяпер усё ж сям'я. І галоўнае ў жыцці любімага чалавека — дзеці. Я надзвычай шчаслівая ад таго, што стала мамай. Дзякуючы сваёй дачцэ, я змяніла погляд на некаторыя рэчы. Тады ж і наспела рашэнне працаваць самастойна. Я з тых беларускіх артыстак, хто стаў маці, знаходзячыся на піку папулярнасці. Добра памятаю, як пачула фразу, адрасаваную майму мужу: «Ну, Паша, калі жонцы кар'еру псаваць будзеш?» Але сэнс яе зразумела толькі з часам. У нашых людзей існуе дзіўны стэрэатып, што, нарадзіўшы, жанчына губляе сваю прывабнасць і становіцца не запатрабаванай, займаецца толькі дзіцем. Мабыць, тое ж адбылося ў адносінах да мяне: былі тыя, хто палічыў, што са з'яўленнем сям'і спявачка Жанэт знікне. Даведаўшыся пра гэта, я пачала працаваць з яшчэ большай стараннасцю, але разлічвала ўжо толькі на сябе.

— **Якая публіка наведвае канцэрты, улічваючы, што ваша музыка становіцца іншай?**

— Я даўно вывела для сябе формулу, што калі артыст шчыры ў сваёй творчасці, то ў яго будуць прыхільнікі розных узростаў. Зараз мяне як спявачку ведаюць у Беларусі і за мяжой. І я, разумеючы, што замежная публіка патрабуе рознай музыкі, у лютым пачну працу над новай праграмай, арыентуючыся на еўрапейскую аўдыторыю. Зараз запісу чакаюць ужо 11 кампазіцый. Схільная думаць, што музычны матэрыял будзе зроблены ў танцавальнай стылістыцы, бо там я адчуваю прастору для творчасці.

Муж і дачка для мяне заўсёды на першым месцы.

— **Вы нарадзіліся ў Літве, пэўны час жылі ў Германіі, а затым прыехалі ў Беларусь. Тут, па сутнасці, развівалася ваша творчая кар'ера. Дзе адчуваеце сябе, як дома?**

— Мы з'ехалі з Літвы, калі мне было паўтара года. І маё далейшае знаёмства з гэтым краем адбывалася падчас летніх канікул, мы ў бабুলі гасцілі тры месяцы. Дзякуючы ёй, я пазнавала мову, традыцыі. Добра памятаю, як прыгожа яна спявала народныя песні. Там у мяне шмат родзічаў. Пераезд у Германію — гэта асобны перыяд, ён быў не простым. Мы жылі ў закрытым ваенным гарадку. А пайшла ў школу і пачала мэтанакіравана займацца музыкай я з прыездам у Беларусь. Таму сёння ў мяне дзве радзімы — тут і ў Літве. Знаходзячыся на гастролях, адчуваю сум па маёй роднай беларускай зямлі, а ў цяжкія перыяды часам еду на радзіму маці, каб падмацаваць жыццёвай энергіяй. Гадоў пяць таму я прывезла адтуль слоічак з зямлёй і лісточак з яблыні, пад якой мы з братам любілі ляжаць у дзяцінстве. І гэтыя рэчы настолькі дарагія і важныя для мяне, што варта ўзяць іх у рукі — і любы смутак адступае.

— **Не думалі запісаць альбом на літоўскай мове?**

Жанет з сёстрамі Ліянай, Дзіянай і Элай.

— У мяне ёсць у рэпертуары такія песні, якія кампазіцыі на французскай, італьянскай і іспанскай мовах. Быў перыяд, калі я зрабіла шмат кампазіцый на беларускай мове, бо разуме-ла, што ёсць у гэтым патрэба. Песня «Мама мая, Беларусь» з'явілася, нібы нехта прадыхае мне яе зверху. Дзякуючы ёй я стала папулярнай. А калі думаць пра альбом, то тут прысутнічае момант камерцыі. Але мне, калі шчыра, больш падабаецца прыязджаць у Літву, каб праста адпачыць і пабыць з блізкімі людзьмі.

— **«Я даўно вывела для сябе формулу, што калі артыст шчыры ў сваёй творчасці, то ў яго будуць прыхільнікі розных узростаў».**

— **Летась на нацыянальнай прэміі «Ліра» ваш кліп на песню «Ты будзеш тут» быў прызнаны лепшым. Як расцанілі ўзнагароду?**

— Мяне не так часта прызнавалі, хоць галоўнае прызнанне — у публіцы, якая наведвае мае канцэрты. Увогуле лічу, пакуль артыст ездзіць на гастро-лі і на яго канцэрты купляюць білеты, то ён народны артыст. Калі тое, што вы робіце, заўважаюць, то гэта пры-емна. Перамога мяне парадавала, бо я разумела, што сама ідэя відэа знайшла водгук у людзей. Кліп прысвечаны сем'ям, якія не могуць мець дзяцей. Нам хацелася падтрымаць тых, хто апынуўся ў нялёгкай жыццёвай сітуацыі, сказаць ім, як важна верыць у чуды, не губляць надзею.

— **Чым плануеце радаваць прыхільнікаў у новым годзе?**

— Зараз працуем над двума новымі праграмамі. На восень плануем іх прэзентацыю. Напрыканцы мінулага года знялі кліп. Студзень — гарачы месяц у плане пра-цы, а ў лютым ужо поўнасю засяроджуся на творчасці. Здзіўляць будзем абавязко-ва, таму сачыце за навінамі.

Алена ДРАПКО.
drapko@zviazda.by

ЧЫРВОНКА
ЧЫРВОНАЯ ЗМЕНА

РЭГІСТРАЦЫЙНАЕ ПАСВЕДЧАННЕ №12

ад 19 лютага 2009 года выдана

Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь.

Заснавальнікі газеты —

Рэдакцыяна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда»,
грамадскае аб'яднанне «Беларускі рэспубліканскі саюз моладзі».

Дырэктар — галоўны рэдактар
КАРЛЮКЕВІЧ Аляксандр Мікалаевіч.

Адказныя за выпуск: рэдактар аддзела

Надзея НІКАЛАЕВА, рэдактар аддзела Сяргей РАСОЛЬКА.

Выдавец — Рэдакцыяна-выдавецкая ўстанова «Выдавецкі дом «Звязда».

Адрас рэдакцыі: 220013, г. Мінск, вул. Б. Хмяльніцкага, 10А.

Кантактныя тэлефоны: 292 44 12, 287 17 41.

e-mail: info@zviazda.by

Газета адрукавана ў Рэспубліканскім унітарным прадпрыемстве

«Выдавецтва «Беларускі Дом друку».

ЛД №02330/0494179 ад 03.04.2009.

220013, г. Мінск, пр. Незалежнасці, 79.

Тыраж 20.954.

Нумар падпісаны ў 19.30 20.01.2016 г.